

[Stats- og udenrigsministeren.]

vægt på, at der kunne føres frie forhandlinger, og at der ikke var truffet nogen forhåndsafgørelse i regeringen.

Udvalget har nu for nogen tid siden modtaget skitserne fra forsvarsstyrelsen, men dog på et så sent tidspunkt, at det uanset skitsernes indhold ikke ville være muligt at tilendebringe forhandlingerne i dette forår. Det er jo meddelt offentligt, at skitserne er udformet ud fra forudsætninger, hvis konsekvens bl. a. er frædstidsstationering af allierede styrker. Man kan naturligvis, hvis man har lyst, diskutere, hvor forstandigt det har været at udarbejde skitserne på netop denne måde. Fremmende for forhandlingerne har det i hvert fald ikke været, og jeg kan ikke se rettere, end at det er nødvendigt at fremskaffe et mere realistisk grundlag for de fortsatte forhandlinger, således som det nu forhåbentlig vil ske ved forsvarsministerens forhandlinger med forsvarsstyrelsen i løbet af sommeren. At man herunder også gør tjenestetiden til genstand for fortsatte overvejelser og søger at finde frem til en helt igennem rationel ordning, anser jeg for helt naturligt.

Hvilken afgørelse på de forskellige punkter — beløbsramme, tjenestetid o. s. v. — man så til sin tid kan komme frem til, kan ingen af os sige noget om i dag. Jeg vil dog advare imod at gøre det til et så enkelt spørgsmål, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen synes at mene det er, nemlig til et spørgsmål om, hvor meget det nødvendige forsvarsapparat vil koste i sin mest rationelle form. Det vil jo dog til syvende og sidst altid være et skøn underkastet, hvad et nødvendigt forsvarsapparat er, og jeg kan ikke forestille mig, at nogen her vil mene, at vi skal se bort fra økonomiske hensyn. Mig bekendt er man ikke i noget land i stand hertil. Det er oplyst, at den militære sagkundskab anser en forsvarsordning til godt 1 200 mill. kr. for nødvendig, men jeg tager vel ikke fejl i, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen næppe er parat til at acceptere forsvarsudgifter af en sådan betydeligt forøget størrelsesorden. Det forekommer mig, at man netop ved at opstille visse beløbsrammer, således som det er sket, lettest får et overblik over de muligheder, som foreligger, og ud fra dette må man forhandle.

Det er for mig en given ting, at vi inden for den ramme, der til sin tid kan blive enighed om, må have et så rationelt og effektivt forsvar som muligt og dermed også et forsvar, som bedst muligt udfylder sin plads inden for det fælles forsvar.

Regeringen har lagt vægt på at følge en fremgangsmåde, der ikke spærrede vejen til en bred enighed om dette meget vigtige anliggende, og det er stadig mit håb, at en sådan bred enighed sluttelig kan opnås.

Det ærede medlem hr. Hans Schmidt udtalte tilfredshed med behandlingen af pensionssagerne, og jeg takker herfor. Vedrørende statens panterettigheder i forbindelse med efterbetalingskrav må jeg fremhæve, at der ikke er hjemmel til at eftergive disse krav. Pantebrevene forfalder i princippet ved ejerskifte, men de seneste afgørelser er udtryk for, at finansministeriet stiller sig velvilligt, således at man lempes sig frem, eventuelt ved blot at kræve et mindre afdrag i forbindelse med ejerskiftet, ligesom man er indstillet på om fornødent at rykke i forbindelse med omprioritering — alt inden for en rimelig sikkerhedsmæssig margen. Der vil blive udvist en særlig velvilje, hvor ejerskiftet består i en overdragelse af ejendommen fra forældre til børn.

Endelig kan jeg oplyse, at der for tiden forhandles med Tyskland om indgåelse af en ny overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende indkomst- og formueskatten til afløsning af den overenskomst, der er gældende i øjeblikket. Forhandlingerne er endnu ikke afsluttet, men efter de hidtil førte forhandlinger må det antages, at beskatningsretten af ydelser til krigsinvalidere og faldnes efterladte vil tilkomme Tyskland, og de vil da blive skattefri i Danmark.

Både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Poul Møller har ofret megen tid på at tale om regeringens indre brydninger, indbyrdes modsætninger og mangel på evne til at forme en fælles politik. Sådan må vel en politisk debat forme sig under de givne forhold. Det er naturligvis uundgåeligt, at der gøres et forsøg på at fremstille regeringen som indbyrdes splidagtig og et forsøg på ved særangreb på snart det ene og snart det andet parti at tilvejebringe vanskeligheder, som man håber på efterhånden kan svække